

O MEU IDAHO PRIVADO

Gus Van Sant, 1991

1836

ESTREA EN NUMAX: 06.10.2026 | V.O.S.E. | +18 | 104 min

Mike Waters e Scott Favor son dous mozos que se gañan a vida prostituíndose nas rúas de Portland. Mike ten unha estraña enfermidade chamada narcolepsia, que lle provoca un soño repentino e profundo en calquera parte.

«Visualmente impresionante e cunha sedutora banda sonora, o filme destaca pola súa notable honestidade emocional»

TIME OUT

Título orixinal: My Own Private Idaho
Ano: 1991
Duración: 104 minutos
Idioma orixinal: Inglés
Dirección: Gus Van Sant
Guión: Gus Van Sant
Elenco: River Phoenix, Keanu Reeves, James Russo, William Richert, Rodney Harvey, Chiara Caselli, Udo Kier
Montaxe: Curtiss Clayton
Son: Kelley Baker
Música: Bill Stafford
Fotografía: Eric Alan Edwards, John J. Campbell
Produtora: New Line Cinema (EEUU)

PREMIOS E FESTIVAIS
Venecia 1991 (Mellor actor River Phoenix),
Toronto 1991 (Premio FIPRESCI)

Entrevista con Gus Van Sant: «Os produtores de LA non len os guións»

Por Jake Indiana

Cando fixeches *O meu Idaho privado* non había moitas películas comerciais que abordasen a prostitución masculina, se cadra coa excepción de *Cowboy de medianoite* (John Schlesinger, 1969). Que opinaron os produtores cando lles presentaches o guión? Pode parecer unha brincadeira pero en Los Angeles non len os guións que aproban. Míranos por riba e din: "OK". E logo llelo pasan aos asistentes. Escribín o guión xusto cando saíron os primeiros ordenadores Macintosh, cos que podías escribir en diferentes tipografías, así que decidín escribir cunha chea delas, o que na industria no cinema non estaba permitido. Tiña só 70 páxinas pero moitas fontes estrañas e unha columna no centro. O espaciado tampouco era o habitual. Penso que viron desde o inicio que non era un proxecto usual. De feito no primeiro parágrafo do guión Mike está facendo unha felación. O filme arrinca doutro xeito pero o guión comeza así.

Polo que escoitei, estiveches en Portland coñecendo auténticos gigolós e traballadores sexuais e tanto Keanu como River tiveron este contacto para prepararen os seus pais. Como foi esa experiencia? Naquela altura coñecía bastante xente de Portland e vira o ambiente bastante activo da Terceira Avenida, a rúa onde agora teñen lugar as manifestacións. Arredor do Centro de Xustiza situábanse os mozos traballadores sexuais do Portland dos anos 80, nunha caste de vestixio da Gran Depresión. Estaba a dúas mazás da estación de autobuses de Greyhound, onde había unha rúa baleira que se convertía no punto de encontro. Alí montábanse unhas tendas de campaña e ao lugar chamóuselle o Campamento. A este campamento chegaba a xente de diñeiro cos seus coches de luxo, daban unha volta e subían os rapaces aos seus automóviles. Aínda que de cando en vez o lugar aparecía nos medios, a policía non actuaba, pasaban por alto o que alí sucedía aínda que fose bastante visible. Era doado ver rapaces moi novos alí. Tamén había unha discoteca, algún así como unha versión xuvenil do Studio 54 neoyorkino. Por exemplo Coutney Love foi DJ neste local. Ía moita xente diferente, tanto gays como heteros e na miña xuventude coñecín alí a moita xente. Mike, Scott e Gary son personaxes inspirados en mozos reais deste tipo de locais. De feito a miña intención inicial era que o filme fose protagonizado polos mozos reais nos que se inspira o filme e, aínda que finalmente me decantei por actores, River e Keanu conversaron bastante con eles ante calquera dúbida.

A escena do restaurante, con todas esas conversas desgarradoras e traumáticas, está interpretada por persoas reais, verdade? Si, había unha cafetería moi animada no Portland da época chamada Broadway, frecuentada por todo tipo de delincuentes e estafadores. Quería que a escena tivese unha atmosfera real así que falei cun par de encargados do local para asegurar que este tipo de persoas reais estivesen de fondo. Parece doado, así dito, pero é difícil conseguir que a xente fiquese sentada durante horas nun escenario.

Traballaches con Beatrix Aruna Pasztor como deseñadora de vestiario e xa tiñas colaborado con ela en *Drugstore Cowboy* (1989). Como concibiu o vestiario?

Coñecina na rodaxe de *Noites de Broadway* (1989), de Howard Brookner, protagonizada por Madonna. Ela é húngara e tiña unha estética moi de Europa do Leste. O seu traballo foi increíble, en *Drugstore Cowboy*, por exemplo, decidiu que Matt Dillon levase eses pantalóns a cadros. En *Idaho* reparou nas vestimentas desta comunidade, remexendo nas tendas e mesmo nos contedores. Alí deu con pantalóns de condutores de autobús, uniformes de traballo, chaquetas de gasoleneira parcheadas, pantalóns Carhartt ou camisas Ben Davis que definiron o deseño de vestiario da película.